

نگاهی دوباره به نسل حیرت انگیز کرواسی و ستارگان درخشان فرانسه

مرد محتاط فرانسوی و مربی سابق العین، چگونه به نقطه پایان جام جهانی رسیدند؟

ساموئل اومتیتی با ضربه سر دروازه کور توای بلژیکی را گشود و با همین گل، فرانسه بعد از سال ۲۰۰۶ برای نخستین بار فینالیست جام جهانی شد. با این وجود بعد از آن هم نگاهها بیشتر به سمت مهره های هجومی فرانسه بود. حتی به اولیویه ژیرو ناموفق و همه منتظر بودند که شاید او به طلسم ناکامی های خود در این جام خاتمه دهد. در این میان، یک مهاجم بیش از سایرین مورد توجه بود...

توپ طلا اهمیتی ندارد

هفت در بیل موفق برای کیلیان امباپه در نیمه نهایی جام جهانی مقابل بلژیک. این آمار نه فقط برای امباپه بلکه برای همه فرانسوی های نظیر بود. از زمانی که آمار جام جهانی به صورت رسمی ثبت شدند از جام جهانی ۱۹۶۶ به بعد هرگز هیچ یک از فرانسوی ها به چنین رکورد در بیل در یک بازی نرسیده بود؛ نه میشل پلاتینی و نه حتی زمین الدین زیدان! اما حالا پسری رکورد دارا جایه جامی کند که تا دو سال پیش تقریباً کسی او را نمی شناخت. او بعد از نیمه نهایی جام جهانی، تمام این اتفاقات را باور نکردنی خواند: «باور کردنی نیست. رویای زندگی من است. چیز زیادی برای گفتن ندارم. در بزرگترین رویاها هم تصور نمی کردم در این سن به فینال جام جهانی برسم. اما به رویا پردازی ادامه می دهم. وقتی حقه نزدیک و برای پیروزی بازی کنید، پاداش می گیرید. تا زمانی که بتوانم به تیم کمک کنم، همین مهم ترین موضوع جهان است. اهمیتی به توپ طلا نمی دهم، من جام جهانی را می خواهم.» اتفاقی که چند روز بعد نیز به آن رسید. امباپه البته توپ طلا را نبرد بلکه جایزه بهترین بازیکن جوان جام را تصاحب کرد. درست مطابق پیش بینی ها!

بهترین بازیکن دیدار

توماس فرمایین بلژیکی هم امباپه را بهترین بازیکن فرانسه می داند: «فرانسه ستارگان زیادی دارد. اومتیتی هم تیمی من است. یک مدافع سریع و قدرتمند. یک مدافع کامل. اما اگر بخواهم یکی را انتخاب کنم، امباپه از نظر من بهترین بازیکن فرانسه است. او بی نهایت سریع است و می تواند سرنوشت هر مسابقه را در یک چشم به هم زدن عوض کند. فرانسه قبل از شروع جام هم از مدعیان بود.» بعد از دیدار نیمه نهایی مقابل بلژیک، سایت هواسکور دمانند معمول نمرات بازیکنان دو تیم را منتشر کرده است که بر اساس آن کیلیان امباپه با کسب نمره ۸٫۴ بهترین بازیکن زمین بوده است. باتشویی و کاراسکو هم با نمره ۶٫۰ بدترین های زمین بوده اند.

دشان در مسیر دل بوسکه و یوآخیم لو

فرانسه با وجود در اختیار داشتن جمعی از بهترین های فوتبال جهان، بازبهای این جام را با احتیاط مفرط آغاز کرد. دو برد این تیم مقابل استرالیا و پرو با حداقل اختلاف به دست آمد. در بازی با دانمارک هم احتیاط بر بازی شاگردان دشان حاکم بود تا تنها صفر صفر مرحله گروهی جام در این بازی رقم بخورد. فرانسوی ها در بازیهای بعدی هم محتاطانه بردهای خود را کسب کردند و اگر در بازی با آرژانتین آمار خیره کننده ۴ گل زده را به دست آوردند، بیشتر معلول گلزنی حریف بود و عقب افتادن آبی ها در همان ابتدای نیمه دوم. این روند در مراحل پایانی نیز ادامه یافت. برتری (۲-۰) مقابل اروگوئه و برد (۱-۰) در برابر بلژیک. نوع بازی شاگردان دشان یادآور بازیهای تیمهای اسپانیایی ۲۰۱۰ و حتی آلمان در سالهای بعد از اسپانیا است. لاروخابا مربیگری ویسنته دل بوسکه بهترین بازیکنان جهان را در اختیار داشت و به راحتی می توانست در برابر رقبای خود سیستمی هجومی در پیش گیرد. اما اسپانیایی ها که بارها و بارها بارانه زیباترین بازیها، دست خالی از جام جهانی خارج شده بودند، چنان محتاطانه بازی کردند که در ۴ مسابقه آخر خود در آن جام، به برتری (۱-۰) مقابل پرتغال، پاراگوئه، آلمان و هلند دست یافتند. بعدها آلمان یوآخیم لو هم چنین رویه ای را در پیش گرفت. تیمی که در جام جهانی ۲۰۱۴ سه تیم استرالیا، انگلیس و آرژانتین را چهارتایی کرد و مقامی بهتر از سومی به دست نیاورد، در ادامه روند خود، جانب احتیاط را در پیش گرفت. فینال جام قبل مقابل آرژانتین و برتری مقابل فرانسه در یک چهارم نهایی این مسابقات، نمونه ای از تفکر جدید بر آلمان لو بود؛ دو دیداری

